

[Aase Olesen]

sociale pensionsfond. Men når ministeren her bruger udtrykket, at vi har disponeret, og nævner årene 1983, 1984, 1985 og 1986, så bliver jeg altså nødt til at gentage, hvad jeg sagde ved den lejlighed, nemlig at der er intet politisk vedtaget om, hvad disse penge skal bruges til; det er noget, der vedtages i denne sal. Det kan godt være, at de skiftende ministre lægger planer, laver rullende planlægning og disponerer osv., men jeg vil gerne gentage, at der ikke er vedtaget noget for længere tid end til 1982.

Albertsen (S):

Vi har jo alle sammen en forpligtelse til at bidrage til, at det er sandheden og kun sandheden, der bliver fremført – på en sådan måde, at det ikke giver anledning til misforståelser.

Når det fremstilles over for pensionisterne, som om der ikke er tale om reguleringer, så vil jeg gerne sige, at det er helt forkert at efterlade et sådant indtryk. For det første er der tale om fuld dyrtidsregulering af satsener. For det andet er der tale om aftaler med henblik på regulering i henhold til udviklingen på arbejdsmarkedet. For det tredje er der altså også konsekvensen af udlåningen af midlerne fra pensionsfonden.

Jeg vil gerne sige til den fraværende ordfører for SF – jeg håber, det bliver viderebragt til hende – at når fru en gentagne gange har sagt, at den fond ikke eksisterer, så er det totalt urigtigt. Den eksisterer med en obligationsbeholdning på ca. 60 mia kr. til en kursværdi af ca. 35 mia kr. og med et afkast på 5–6 mia kr. Disse penge bruges til at værdisikre fonden, og det overskud, der måtte blive, når værdisikringen er foretaget, er det, man har kunnet disponere over, og det er der altså nogle der har forsøgt at disponere over 2–3 gange. Det er altså et beløb i denne retning, det drejer sig om, og det er det, der indebærer mulighederne for disse reguleringer, som vi altså har haft i den første fase og nu arbejder med i den anden fase.

Henrik Toft (V):

Jeg skal ikke bevæge mig ind i en stor moralsk diskussion med hr. Tinning. Jeg skal bare sige til ham vedrørende de ting, vi står og siger her fra talerstolen, at der jo kan være lidt forskel på de mandater, der står bag,

og den mulighed, vi får for at holde, hvad vi står og lover.

Tinning (VS):

Jeg skal først sige til socialministeren, at det da er rigtigt, sådan som socialministeren gennemgik det, at der allerede er sket nogle udbetalinger, det er jeg fuldstændig bekendt med. Men der er to ting, som jeg synes er vigtige i den sammenhæng.

Den ene er, at man har brugt de nu 217 mill. kr. – de er udregnet i 1982-kroner, sådan som jeg husker det – til varnehjælp. Det, jeg sagde, og det, jeg stadig væk mener er temmelig afgørende, er, at vi godt ved alle sammen herinde, at varnehjælp ikke bliver givet som en forbedring, den bliver givet som en kompensation, fordi man fører – jeg skal ikke kaste mig ud i den store energipolitiske diskussion – en energipolitik og en økonomisk politik, som gør, at man med jævne mellemrum – efter at have kigget sig lidt omkring og ikke rigtig kunnet finde noget – laver nogle forhøjelser af forskellige energifgifter. Det betyder selvfølgelig, at udgiften til varme stiger, og så skal man give kompensation, og det er helt fint at give kompensation; det ville også være helt fint, hvis man gav en kompensation, der dækkede fuldstændigt, for det gør den, der gives i dag, ikke. Det har bare ikke noget som helst at gøre med forbedringer af pensionisternes situation. Det har noget at gøre med at forhindre en forringelse. Det, vi siger, er, at i hvert fald formålet med den sociale pensionsfond hele tiden har været ikke at forhindre forringelser, men at give forbedringer. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at jeg synes, det kunne være godt enten her eller under det udvalgsarbejde, som kommer, at få kigget noget mere på, hvad man bruger de penge til, som i dag ryger direkte i statskassen. Det er stadig væk sådan, at det, man har, er det såkaldte almindelige folkepensionsbidrag, som altså blev forhøjet, da man stoppede for indbetalingerne i den sociale pensionsfond. Sagen er ikke mere indviklet end som så: man havde en pengestrøm, som gik i den sociale pensionsfond; den strøm gjorde man lidt større og sørgede i øvrigt for, at den løb ud et andet sted, ikke i den sociale pensionsfond, men i den almindelige statskasse. En ting er,